

rask kommer frem med sine Lovforslag, men jeg vil gerne, skønt det er et lille Sidespring, have Lov til at tilføje, at der er mange andre Felter, hvor jeg synes, man er noget vel rask til at fremkomme med sine Lovforslag, de indfinde sig, om jeg saa maa sige, Slag i Slag. Hos den højtærede Indenrigsminister støder man efter min Mening paa en forbavsende Evne i Retning af Hurtighed i denne Henseende. Jeg er Jyde og paaskønner ikke altid denne overordentlig stærke Fart.

Det foreliggende Forslag er, som sagt, fremkommet meget hurtigt. Jeg tror, at jeg af den allerede stedfundne Debat er berettiget til at sige, at det havde været heldigt for Lovforslaget, om det ogsaa hurtigt havde fundet en Ledsager, der pegede paa en Reduktion af Udgifter paa andre Omraader. De foregaaende Talere have ganske vist ud fra forskellige Synspunkter nævnt, at man kunde have tænkt sig en Anvisning paa Beparelser andre Steder end netop ved Landbruget. Nogle Talere have understreget dette som noget heldigt, andre have taget Afstand derfra. Jeg tror at kende dette høje Ting saa meget, at jeg tør sige, at det er et Flertal indenfor dette høje Ting, der har ræsonneret saaledes, at det havde været heldigt, om en saadan Anvisning havde fulgt med dette Lovforslag. Der er blevet sagt af en af de ærede Talere, at det vilde være smukt og ideelt, om Landbrugerne nu med begge Hænder greb til og sagde: Ja, her er noget, hvorpaa vi kunne slaa af, lad os da gøre det straks! Der er fra andre og meget erfarne Politikere udtalt Betænkelighed ved en saadan Taktik. Der er udtalt, at naar man driver Politik, maa man helst straks faa Syn for Sagn, naar man paa bestemte Poster ønsker Gengæld.

Der var en Gang en evnævldig Statsleder i dette Land, Christian VIII, der skønnede, ligesom vor Regering nu skønner, at Finansvæsenet i Landet var af en saadan Art, at der muligvis maatte gøres nogle Beparelser, og han udtalte den Gang de meget fornuftige og besindige Ord: Nu ville vi alle spare. Hans Undersaatter rundt omkring i Danmarks Land forstod tilfulde Betydningen af dette store og gode Kongeord, og de sluttede sig alle dertil. Naar der fra vore nuværende Regerings-

ledere fremkommer et Forslag om at spare, falder det ikke alle lige saam nemt at slutte sig dertil. Der er nemlig den Forskel, at der nu ikke siges: Nu ville vi alle spare, men blot: Nu skulle alle Husdyrbrugere og alle Husdyravlere spare. Det er forstaaeligt, at i hvert Fald alle Husdyrbrugere og alle Husdyravlere have noget vanskeligere ved at slutte sig til denne Regeringsudtalelse, end man i sin Tid havde ved at slutte sig omkring det store Kongeord. Det er imidlertid ikke min Mening, at jeg ved disse Udtalelser vil tage fuldstændig Afstand fra Tankegangen i dette Lovforslag. Men det, som særlig ligger mig paa Sinde, er, at i det Øjeblik vi vide, der sidder en Sparsommelighedskommission, som arbejder for Reduktioner af vore Udgifter, maa vi være forsigtige med, hvad vi nu beslutter. Denne Sag har efter min Mening to Sider. Vi vide ikke, om denne Sparsommelighedskommission ikke ogsaa vil fremkomme med Forslag til Beparelser for Landbruget. Vi kunde da let være for hurtige og for godtroende, hvis vi, som jeg sagde før, nu af ideale Grunde greb til med begge Hænder og bagefter fik den Skuffelse, at Sparsommelighedskommissionen yderligere forlangte betydelige Nedsættelser af os. Og paa den anden Side er det tænkeligt, at Sparsommelighedskommissionen kunde fremkomme med Forslag af en helt anden Art, som netop vilde lette det for os at gaa ind paa de Tanker, nærværende Lovforslag indeholder.

Med Hensyn til dette Lovforslags enkelte Afsnit og Poster vil jeg sige, at der om dem kan tales overordentlig meget, og jeg vil yderligere sige, at der om dem alle bør tales med overordentlig megen Omtanke. Jeg mener tillige, at denne Tale navnlig bør føres indenfor det Udvalg, jeg antager vil blive nedsat efter Forhandlingerne her i Salen. Loven af 1902 ydede til Landbruget overordentlig rigeligt, hvad Landbruget har vidst at paaskønne, og det er muligt, at vi nu, som jeg tillod mig at sige ved Finanslovens første Behandling, kunde stryge et og andet af dette, idet Loven har gjort sit Arbejde paa ikke faa Felter, hvor der altsaa muligvis nu kan tages Masker ind. Om de Inddragninger, Lovforslaget angiver, kan jeg ikke sige an-